

HÓSUHOGÁS SZERELEMRE

Kitartom tenyerem a hópelyhek alá.

Ez éj – ez éjre visszavonja önmagát.

Vártam bizony, oly mély-nagyon s annyikor,

hogy végtelenből küldött bájban elrendelj.

Mutasd hát utam: mozdulatod.

Ajtómtól ajtódig juttass. (nyomokra tértem) .....

.....

Most! -: ez valóságos. A holnap: ámít.

Csend fokozzon csöndet: tartson.

Merülni, érezni, kedvesem

(kizárólagosan, szenvedélyesen!)

: Együtt az évszakokba költözködhetünk.

Őszirom-teljesedni! Én-mederben: buzgón apadni!

Tél-jövendő Télközép: lőn, Egek!

Parázsfám, visszavágylak.....

Segesvár, 1987

Vasi Ferenc Zoltán